

Η “Φωνή Κυρίου” της Κυριακής της Απόκρεω

[Αυτοκέφαλες Εκκλησίες](#) / [Εκκλησία της Ελλάδος](#)

ΕΤΟΣ 68ον

23 Φεβρουαρίου 2020

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 8 (3482)

Η ΠΡΟΣΔΟΚΙΑ ΤΗΣ ΑΙΩΝΙΟΤΗΤΑΣ

Τό βίωμα τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ἐσχατολογικό. Ἀπό τή στιγμή πού ὁ Χριστός ἀναλήφθηκε στούς Οὐρανοί, ἡ Ἐκκλησία δέν παύει νά περιμένει τήν ἐπάνοδό του στόν κόσμο. Αὕτή ἡ ἐσχατολογική προσδοκία ἐμφανίζεται μέ διάφορους τρόπους στούς πιστούς κάθε ἐποχῆς.

[ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΔΙΑΔΙΚΤΥΑΚΑ](#) τη “Φωνή Κυρίου” της Αποστολικής Διακονίας της Εκκλησίας της Ελλάδος της 23ης Φεβρουαρίου 2020 – Κυριακή της Απόκρεω – όπως αυτή διεμοιράσθη στις ενορίες ὅλης της ελληνικῆς επικράτειας, ἀλλά και του ἐξωτερικοῦ.

ΕΤΟΣ 68ον

23 Φεβρουαρίου 2020

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 8 (3482)

Η ΠΡΟΣΔΟΚΙΑ ΤΗΣ ΑΙΩΝΙΟΤΗΤΑΣ

Τό βίωμα τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ἐσχατολογικό. Ἀπό τή στιγμή πού ὁ Χριστός ἀναλήφθηκε στούς Οὐρανοί, ἡ Ἐκκλησία δέν παύει νά περιμένει τήν ἐπ'αὐτοῦ ἐλπίδα τοῦ σὸν κόσμῳ. Αὐτή ἡ ἐσχατολογική προσδοκία ἐμφανίζεται μέ διάφορους τρόπους στούς πιστοὺς κάθε ἐποχῆς.

«Σημεῖον ἀντιλεγόμενον» ὁ Χριστός

Ἄλλοι περιμένουν τόν Χριστό ὡς ἐκεῖνον πού θά τοὺς ἀνταμείψει γιά τοὺς κόπους πού κατέβαλαν σὸν κόσμο αὐτό, πού θά τοὺς δικαιώσει γιά τή μαρτυρία πού κατέθεσαν ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων, γιά τήν πίστη, πού θά τοὺς ἀξιώσει νά ζήσουν αἰῶνια μέ χαρά καί εὐτυχία. Ἄλλοι περιμένουν τόν Χριστό ὡς τόν τιμωρὸ τῶν ἁμαρτιῶν τῶν ἀνθρώπων, ὡς ἐκεῖνον πού θά ἀποκαταστήσει τὴ θεία δικαιοσύνη σὸν κόσμο καί πού θά κάνει νά διαγραφεῖ ἀπὸ τὸν ὀρίζοντα κάθε ἐννοια ἀδικίας καί κακίας. Ἄλλοι, τέλος, περιμένουν τόν Χριστό ὡς τὸν ἀγαπημένο, αὐτόν πού θά σβήσει ἀπὸ τὸν κόσμο τὴν κατάσταση τοῦ χωρισμοῦ τῶν ἀνθρώπων ἀπὸ ἐκεῖνον καί θά καταστήσει τὴν οἰκουμένη μιά διαρκὴ κοινωνία Θεοῦ καί ἀνθρώπων, χωρὶς τὸν φραγμὸ τῆς ἁμαρτίας νά στέκεται ἀνάμεσα σὸν Δημιουργὸ καί τὴ δημιουργία.

Υπάρχουν ὅμως καί ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι δέν τὸν περιμένουν, εἴτε γιατί δέν πιστεύουν σ' αὐτόν, εἴτε γιατί δέν θέλουν νά ξαναέρθῃ, ἐπειδὴ διαβλέπουν ὅτι ἡ ζωὴ τους δέν ἔχει καμία σχέση μέ τίς ἐντολές του. Υπάρχουν καί ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι τὸν πολεμῶσαν καί τὸν πολεμοῦν καί πού ὁ ἐρχομὸς του θά ἀποτελέσει τὴ συντριβὴ τους. Ὅλες αὐτές οἱ κατηγορίες τῶν ἀνθρώπων ἐπιλέγουν ἢ τὴν ἀδιαφορία ἢ τὸν φόβο ἢ τὴν ἀπιστία ἐναντὶ του. Θά προτιμοῦσαν νά μὴν ὑπάρχει ἢ νά μὴν ξανάρθῃ.

Ἡ ἀπάντηση σὸν θάνατο

Αὐτὴ ἡ ἐσχατολογική προσδοκία, ἡ ὁποία ἀποτυπώνεται σὸ Σύμβολο τῆς

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ματθ. κε' 31-46)

Ἡ τελικὴ κρίσις

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ὅταν ἔλθῃ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ ἅγιοι Ἄγγελοι μετ' αὐτοῦ, τότε καθίσει ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ, καὶ συναχθήσονται ἐμπροσθεν αὐτοῦ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἀφοριεῖ αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλων, ὥσπερ ὁ ποιμὴν ἀφορίζει τὰ πρόβατα ἀπὸ τῶν ἐρίφων· καὶ στήσει τὰ μὲν πρόβατα ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, τὰ δὲ ἐρίφια ἐξ ἐκωνόμων. Τότε ἐρεῖ ὁ Βασιλεὺς τοῖς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ· Δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ Πατρὸς μου, κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου. Ἐπείνασα γάρ, καὶ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν· ἐδίψησα, καὶ ἐποτίσατέ με· ξένος ἦμην, καὶ συνηγάγετέ με· γυμνός, καὶ περιεβάλετέ με· ἡσθένησα, καὶ ἐπεσκέψασθέ με· ἐν φυλακῇ ἦμην, καὶ ἦλθετε πρὸς με. Τότε ἀποκριθήσονται αὐτῷ οἱ δίκαιοι, λέγοντες· Κύριε, πότε σε εἶδομεν πεινῶντα καὶ ἐθρέψαμεν; ἢ διψῶντα καὶ ἐποτίσαμεν; πότε δέ σε εἶδομεν ξένον καὶ συνηγόμεν; ἢ γυμνόν καὶ περιεβάλομεν; πότε δέ σε εἶδομεν ἀσθενῆ, ἢ ἐν φυλακῇ, καὶ ἦλθομεν πρὸς σέ; Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Βασιλεὺς, ἐρεῖ αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε. Τότε ἐρεῖ καὶ τοῖς ἐξ ἐκωνόμων· Πορεύεσθε ἀπ' ἐμοῦ οἱ κατηραμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον, τὸ ἡτοιμασμένον τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ. Ἐπείνασα γάρ, καὶ οὐκ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν· ἐδίψησα, καὶ οὐκ ἐποτίσατέ με· ξένος ἦμην, καὶ οὐ συνηγάγετέ με· γυμνός, καὶ οὐ περιεβάλετέ με· ἀσθενής καὶ ἐν φυλακῇ, καὶ οὐκ ἐπεσκέψασθέ με. Τότε ἀποκριθήσονται αὐτῷ καὶ αὐτοί, λέγοντες· Κύριε, πότε σε εἶδομεν πεινῶντα, ἢ διψῶντα, ἢ ξένον, ἢ γυμνόν, ἢ ἀσθενῆ, ἢ ἐν φυλακῇ, καὶ οὐ διηκονήσαμεν σοι; Τότε ἀποκριθήσεται αὐτοῖς, λέγων· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον οὐκ ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἐλαχίστων, οὐδὲ ἐμοὶ ἐποιήσατε. Καὶ ἀπελεύσονται οὗτοι εἰς κόλασιν αἰώνιον, οἱ δὲ δίκαιοι εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Εἶπεν ὁ Κύριος: «Ὅταν δέ ἔλθῃ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μέ ὄλνν του τὴν δόξαν καὶ ὄλοι οἱ ἄγγελοι μαζί του, τότε θά καθήσῃ εἰς τὸν θρόνον τῆς δόξης του καὶ θά μαζευθοῦν ἐνώπιόν του ὄλα τὰ ἔθνη καὶ θά χωρίσῃ τοὺς μὲν ἀπὸ τοὺς δέ, ὅπως ὁ βοσκὸς χωρίζει τὰ πρόβατα ἀπὸ τὰ κατοίκια, καὶ θά τοποθετήσῃ τὰ μὲν πρόβατα πρὸς τὰ δεξιὰ του, τὰ δέ κατοίκια πρὸς τὰ ἀριστερά του. Τότε θά πῇ ὁ βασιλεὺς εἰς ἐκεῖνους πού θά εἶναι πρὸς τὰ δεξιὰ, “Ἐλᾱτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ Πατέρα μου, κληρονομηστε τὴν βασιλείαν, ἡ ὁποία εἶναι ἐτοιμασμένη γιὰ σᾱς ἀπὸ τὸν καιρὸν τῆς δημιουργίας τοῦ κόσμου. Διότι ἐπείνασα καὶ μοῦ ἐδῶκατε νά φάγω, ἐδίψασα καὶ μ’ ἐποτίσατε, ξένος ἤμουν καὶ μ’ ἐπήρατε εἰς τό σπίτι, γυμνὸς ἤμουν καὶ μ’ ἐνδύσατε, ἄρρώστησα καὶ μ’ ἐπισκεφθήκατε, εἰς τὴν φυλακὴ ἤμουν καὶ ἤλθατε σ’ ἐμέ”. Τότε θά τοῦ ἀποκριθοῦν οἱ δίκαιοι καὶ θά ποῦν, “Κύριε, πότε σέ εἶδαμε νά πεινᾶς καὶ σ’ ἐθρέψαμε ἢ νά διψᾶς καὶ σ’ ἐποτίσαμε; Πότε δέ σέ εἶδαμε ξένον καὶ σ’ ἐπήραμε εἰς τό σπίτι ἢ γυμνόν καὶ σ’ ἐνδύσαμε; Πότε σέ εἶδαμε ἄρρωστον ἢ φυλακισμένον καὶ ἤλθαμε σ’ ἐσέ;”. Ὁ βασιλεὺς θά ἀπαντήσῃ καὶ θά τοὺς πῇ, “Ἀλήθεια σᾱς λέγω, ὅ,τι ἐκάνατε εἰς ἕνα ἀπὸ τούτους τοὺς ἀσῆμαντους ἀδελφούς μου, σ’ ἐμέ τό ἐκάνατε”. Τότε θά πῇ καὶ σ’ ἐκείνους, πού θά εἶναι πρὸς τὰ ἀριστερά, “Φύγετε ἀπ’ ἐμέ, καταραμένοι, στήν αἰωνία φωτιά, πού ἔχει ἐτοιμασθῇ διὰ τὸν διάβολον καὶ τοὺς ἀγγέλους του, διότι ἐπείνασα καὶ δέν μοῦ ἐδῶκατε νά φάγω, ἐδίψασα καὶ δέν μ’ ἐποτίσατε, ξένος ἤμουν καὶ δέν μ’ ἐπήρατε εἰς τό σπίτι, γυμνὸς ἤμουν καὶ δέν μ’ ἐνδύσατε, ἀσθενὴς ἤμουν καὶ φυλακισμένος καὶ δέν μ’ ἐπισκεφθήκατε”. Τότε θά ἀποκριθοῦν καὶ αὐτοὶ καὶ θά ποῦν, “Κύριε, πότε σέ εἶδαμε νά πεινᾶς ἢ νά διψᾶς καὶ νά εἶσαι ξένος ἢ γυμνὸς ἢ ἀσθενὴς ἢ φυλακισμένος καὶ δέν σέ ὑπηρετήσαμε;”. Τότε θά ἀποκριθῇ εἰς αὐτούς καὶ θά πῇ, “Ἀλήθεια σᾱς λέγω, ὅ,τι δέν ἐκάνατε εἰς ἕνα ἀπὸ τοὺς ἀσῆμαντους τούτους, οὔτε εἰς ἐμέ ἐκάνατε”. Καὶ αὐτοὶ θά μεταβοῦν εἰς κόλασιν αἰώνιον, οἱ δέ δίκαιοι εἰς ζωὴν αἰώνιον».

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)
